

Bilag 8.**Meddelelse til samtlige Dyrlæger om de Regler, der bør følges ved Eftersyn af Hornkvæg, som slagtes til Eksport.**

Ved Bekendtgørelse af 30. April 1897 § 1 er det af Landbrugsministeriet foreskrevet, at fersk og let saltet Kød af Hornkvæg ikke maa udføres uden at være ledsaget af Attest fra en autoriseret Dyrlæge om, at det ikke er fordærvet og ikke hidrører fra Dyr, der ere angrebne af nogen Sygdom saaledes, at det ikke bør bruges til Menneskeføde, eller fra Dyr, der ere saa afmagrede, at deres Kød ikke kan anses for egnet til Menneskeføde.

Ifølge samme Bekendtgørelses § 4 maa Dyrlægen ikke afgive de for Udførslen nødvendige, i § 2 og 3 omhandlede Attester, naar han ikke har besigtiget de paagældende Dyr under eller efter Slagtningen og i sidste Tilfælde, forinden Udhugningen af Kødet har fundet Sted, og medens samtlige Dyrets Indvolde endnu vare til Stede og kunde identificeres. — Saafremt Kødet ikke ubetinget kan erklæres for tjenlig til Menneskeføde, men ikkun efter forudgaaet præventiv Behandling (særlig indgaaende Kogning eller Stegning) vil kunne nydes uden Ulempe for Sundheden, maa Dyrlægen ikke meddele den i § 2 omhandlede Attest.

Den sidste Sætning fandtes ikke i Bekendtgørelse af 17. Juli 1895 og dens Indsættelse i den nyere Bekendtgørelse er selvfølgelig sket for at gøre det klart for Dyrlægerne, at det ikke er tilladt at godkende til Udførsel Kød, som ved Kontrol til Forbrug her i Landet maatte betegnes som i sanitær Henseende værende af 2den Klasse (sort Stempel i Kjøbenhavn og flere Købstæder). I saa Henseende henvises ogsaa til den i Sundhedsraadets Aarsberetning for 1895 pag. 15—17 omhandlede Skrivelse af 23. September 1895 fra Raadet til Indenrigsministeriet og sammes Svar.

Da der desuagtet synes at være Grund til at tro, at nogle Dyrlæger ikke have en klar Opfattelse af dette Forhold, har Landbrugsministeriet beordret mig til at henlede samtlige Dyrlægers Opmærksomhed paa denne Sag, og Ministeriet har anset det for rigtigt — for yderligere at klargøre de Fordringer til Kødets Sundhed, som Dyrlægen efter Ministeriets Mening bør stille — at meddele alle Dyrlæger den Instruks, som jeg ifølge Ministeriets Ordre i Marts 1897 tilstillede de Dyrlæger, som Staten ansatte som Tilsynsførende ved den Kødeksport, der sattes i Gang ved 4 sjællandske Svineslagterier, hvilken Instruks senere ogsaa er meddelt de Dyrlæger, der ere ansatte ved nogle andre Eksportslagterier.

Ministeriet har ikke ønsket paa det nuværende Tidspunkt, hvor Spørgsnaalet om Etableringen af en Statskontrol ved samtlige Slagterier er under Overvejelse, og hvor der kan ventes nye Bestemmelser om Kødkontrollen i Tyskland, at udstede en egentlig Bekendtgørelse om denne Sag, men har ansat det for hensigtsmæssigere for Øjeblikket gennem en Skrivelse fra mig som Veterinærfysikus at gøre d'Hrr. Dyrlæger bekendt med sin Opfattelse.